

Al lang geleden, op het einde van de winter in 1971, zat er eens een Neerpeltse kanovaarder als student op de 'Toren' in Hasselt. Zijn klub bestond toen al 25 jaar, en hij vond het spijtig dat men over dat ganse verleden niets meer te vertellen wist. Daarom vat- te hij in die lange en donkere avonden het plan op om eens iets te schrijven over wat er de laatste tijd gebeurd was in zijn klub. Hij typte alles op stencil, bracht het naar de kapelaan van zijn dorp en nog voor de lente begon kon hij zijn vrienden deze gebeurtenissen presenteren in een nieuw en plezierig klubboekje.

Dit was het allereerste begin van de Boegvaarder en het was Jan Broekx die er de geestesvader van was. Het boekje werd zeer geestdriftig onthaald in de kleine opkomende klub, waar zo'n 20 vaarders een hechte vriendenkring vormden. Jan had er immers niet alleen voor gezorgd dat het boekje vol stond met wedstrijd (lees : veldloop-) verslagen, hij had ook nog plezierige, echt gebeurde artikels geschreven over hoe men bv. men in Neerpelt een steiger maakt. Vooral zijn typische rubriek "de Wist-ge's" kende veel succes. Ook de naam die hij aan het boekje gegeven had, sloeg in : de Boegvaarder. Want in die tijd spraken de vaarders alleen nog over boegvaren. Wie kon boegvaren, dat was ne goeie. En wie het niet kon, die maakte op geen enkele training kans om bij te houden, want ook toen trainde men in groep. Daarom stond op de kapt van het eerste boekje dan ook veelzeggend een boegvarende kanovaarder afgebeeld.

Jan had de smaak te pakken. Van elke wedstrijd maakte hij nu een verslagje en over alle gekke zaken die er in de klub gebeurden vertelde hij in zijn "Wist-ge's". Bovendien kreeg hij de hulp van Chel Renckens die het ook eens waagde met een artikel over de be- wogen tocht van onze eerste K4, de "Armand Burton", die we in Leche- len van de bond hadden gekregen, en die bij gebrek aan een aange- paste botenwagen over het water naar Neerpelt was gebracht. Eind '71 was Boegvaarder nr. 2 klaar. Hij was dikker als de eerste en niets deed vermoeden dat er zo lang op een volgende uitgave moest gewacht worden.

Maar ja. Aan Jan zijn studentenleven kwam een einde en hij kreeg zijn beroepsbezigheden. Toch bleef hij van het schrijverschap hou- den want hij werkte niet alleen mee aan verdere Boegvaarders ; hij was later ook nog bijna 5 jaar de grote bezieler van het sportin- formatieblad van de Grote Heide.

En gans jaar bleef het rustig rond de Boegvaarder. Totdat Chel Renckens het welletjes vond. Hem ook had de schrijfmikroob te pak- ken en hij meende dat het mooie initiatief van Jan Broekx niet mocht verloren gaan. Chel kreeg een hele hoop andere vaarders op de been, waaronder Jacky Alders en Paul Broekx. Bovendien versche- nen voor de eerste keer tekeningen in de Boegvaarder dank zij Jy-Jy oftewel Jos Jansen. Zo kwam Boegvaarder nr. 3 uiteindelijk nog in mei '73 uit.

Opnieuw was er bij de M.V.C.-ers de vlam ingeslagen en met on- geveer dezelfde medewerkers wist Chel nog voor het einde van '73 zijn tweede boekje te redakteren. Het stond vol met de gebeurte- nissen van de afgelopen zomer, over het brons van Jos en Paul te Tampere, over de Belgische kampioenschappen, over het mosselen- feest.... Ook Jan Broekx was herrezen en schreef weer zijn "Wist- ge's". Boegvaarder nr. 4 volgde zijn voorgangers meer dan waar- dig op.

Met ging precies weer te goed. Toen hij zich als zelfstandige aannemer vestigde en zijn eigen huis begon te bouwen. Opnieuw lag de Boegvaarderactiviteit een gans jaar stil.

Zolang tot Paul Broekx aan de toog van de kafe aan de kano er uitflapte dat er nog eens een boekje moest komen. Hijzelf kreeg prompt de eer toegewezen om daar dan maar eens voor te zorgen. Zo kreeg ons boekje zijn derde opeenvolgende redakteur.

Paul zijn eerste boekje, Boegvaarder nr. 5, verscheen op 1 maart '75 en bevatte allemaal artikels die er in het vorige jaar bijeen gezameld waren. De vaarders hadden dus aan de Boegvaarder blijven denken en hadden niet nagelaten te blijven schrijven. We vinden in nr. 5 een grote verscheidenheid van artikels. Dit is te begrijpen als men weet wie er allemaal aan mee deed. Naast Paul, waren daar nog Jacky Alders, Wim Verhoeven, Swa Vandael, Chel Renckens (toch weer erbij), Frank Seutens, Brigitte Vos en de kindertuin, zoals B. Broekx, J. Vliegen, J. Stalmans, J. Seutens en J. Vanhelden zich toen nog noemden. Voor de eerste keer verscheen er een lruiswoordraadsl in de Boegvaarder, met daaraan verbonden een prijsskamp.

Paul was echter van plan om het boekje om de twee maanden te laten verschijnen omdat hij vond dat sommige artikels te 'oud' werden bij het wachten op publicatie. Zo verscheen op 10 mei '75 al Boegvaarder nr. 6, met de verontschuldigungen voor de 10 dagen vertraging! Hieraan verkten ongeveer dezelfde van de vorige uitgave mee, met Danny Alders, Theo Bergmans en Frank Cuyper als nieuwkomers. Ook Jy-Jy en Jan Broekx (met de "list-ge's") waren van de partij.

Maar slechts twee maanden, dat was precies te weinig voor de vaarders om hun inspiratie op papier te zetten. En zo bloedde het Boegvaarder-gevel dood voor een lange tijd.

Men moest men zelfs meer dan 2 jaar wachten op een nieuwe uitgave : dat was dus Boegvaarder nr. 7 die verscheen in juli '77. In weeral was er van redakteur gewisseld. Het roer van de Boegvaarder zat nu in handen (of in de voeten?) van een rethorikastudent aan het kollége, nl. Frank Seutens, die geholpen en ook al gecensuureerd moest worden door Paul Broekx. Weeron waren er vele medewerkers, met o.a. Wim Verhoeven die alles typte. Dank zij Jos Broekx werd er nu met fotokopies gewerkt, wat de kostprijs wel wat verhoogde - een boekje van 40 blz. voor 40 fr.- maar wat het mogelijk maakte om vele illustraties in te lassen. Zo stelde het titelblad een foto voor van onze Heerpeltse K4 voor Montreal.

Al snel had de nieuwe redakteur door dat men slechts één maal op een jaar een fatsoenlijk boekje kon uitgeven. Daarom verscheen Boegvaarder nr. 8 pas in augustus '78. Hier zorgde Denis Vanendert, onze korrespondent bij het Belang van Limburg, voor de fotokopies. Boegvaarder nr. 9, uitgegeven in september '79, werd omwille van kostenoverwegingen opnieuw op stencil gedrukt, nu bij kapelaan Van Roey in Heerpelt. Een boekje van 36 blz. kon zo weer 30 frank kosten. Uniek voor deze Boegvaarder is dat hij de eerste van allemaal was waarop er geen verlies werd gemaakt waarmee aangetoond was dat het boekje zich ook best financieel kon bedruipen. Dank zij de fotogravuremachiene van de Kapelaan bleven allerhande illustraties de Boegvaarder versieren. "Woutertje", van Jeroen Seutens werd be-roend. Ook ontbrak het aan medewerkers niet : het werd zo'n lange lijst dat ik ze hier niet durf opnoemen. Bovendien kwam Guido Ver-luyck de redaktie aanvullen, die toen naast Wim Verhoeven en Frank Seutens reeds uit 3 man ging bestaan.

Over Boegvaarder nr. 10 moeten we maar weinig woorden zeggen,

want deze jubileumuitgave ligt voor je en kan het best voor zich- 9.
zelf spreken. Ze moet in feite haar geschiedenis nog maken. Zeggen
we alleen dat de redactie nu een viermanschap werd dank zij de
medewerking van Paul Hotterbeekx, en dat Boegvaarder nr. 10 het eer-
ste boekje is dat binnen de kanoklub zelf gedrukt is, namelijk op
onze eigen stencilmachiene.

Dit was dan het verhaal van ons klubboekje, een geschiedenis van
10 uitgaven langen van bijna evenveel jaren. Hopelijk kan iemand
er later een vervolg op maken. Bij de 20^e uitgave.....?